

Schorsing buiten termijn ingediend

1. Het ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 14 juni 2007, ingekomen bij de commissie op 16 juni 2007, is namens appellant beroep ingesteld tegen een besluit van verweerster van 19 maart 2007, waarbij appellant met ingang van 15 maart 2007 op grond van artikel H-38 van de CAO BVE werd geschorst tot 13 april 2007, alsmede tegen een besluit van verweerster van 18 april 2007, waarbij deze schorsing op grond van artikel H39, jo. H-40 van de CAO BVE werd verlengd tot 1 augustus 2007.

Verweerster heeft op 29 juni 2007 een verweerschrift ingediend.

De behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van de commissie op 9 oktober 2007. Verschenen zijn appellant, bijgestaan door mr. ...., verbonden aan ....., en verweerster bij gemachtigde mr. ...., als advocaat verbonden aan de .....te ....., en drs. ...., juridisch medewerker bij verweerster.

2. Feiten

2.1. Appellant is op een tijdelijk contract tot 1 augustus 2007 in dienst geweest bij het onder verweerster ressorterende ROC ....., Bij besluit van 19 maart 2007 is appellant geschorst. Aan de voet van dit besluit is vermeld dat daartegen bezwaar kon worden gemaakt bij de interne geschillencommissie ROC ....., Bij brief van 26 maart 2007 heeft appellant dit gedaan. Bij besluit van 18 april 2007 is de schorsing verlengd tot 1 augustus 2007.

2.2. Bij brief van 15 mei 2007 aan verweerster is namens appellant gesteld dat de geschillencommissie ten onrechte zijn bezwaar in handen had gesteld van de directie; hij doet voorts een aantal voorstellen waarbij hij opmerkt dat, indien verweerster niet bereid is om hem tegemoet te komen, hij zijn beroep op de geschillencommissie handhaaft en de procedure bij die commissie vervolgd wil zien. Ook wordt in deze brief opgemerkt dat appellant bij het schorsingsbesluit ten onrechte niet is gewezen op de mogelijkheid van beroep bij de commissie van beroep als bedoeld in de CAO BVE.

2.3. Bij beroepschrift van 14 juni 2007 is namens appellant beroep ingesteld bij de commissie. Daarbij is aangegeven dat appellant meent dat de overschrijding van de termijn voor het instellen van beroep verschoonbaar is, omdat hij niet is gewezen op de mogelijkheid van beroep. Verweerster heeft in het verweerschrift het standpunt ingenomen dat appellant, nadat hij bekend was geworden met de mogelijkheid tot het instellen van beroep bij de commissie, niet zo spoedig mogelijk het beroep ook heeft ingesteld.

3. Motivering

3.1. Ingevolge artikel N-3 van de CAO BVE dient het beroep schriftelijk te worden ingesteld binnen zes weken nadat het besluit aan de werknemer is medegedeeld. Deze termijn eindigde voor wat betreft de schorsing derhalve op 30 april 2007 en voor wat betreft de verlenging van de schorsing op 30 mei 2007. Het beroepschrift van 14 juni 2007 is derhalve te laat ingediend.

3.2. Ingevolge artikel 9, tweede lid, van het Reglement Commissie van Beroep, bijlage bij de CAO BVE, laat de commissie niet-ontvankelijkverklaring wegens overschrijding van de beroepstermijn achterwege, indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep heeft gevraagd zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

3.3. Namens appellant is betoogd dat hij door het in strijd met artikel N-2 van de CAO BVE ontbreken van een beroepsclausule onder de besluiten en de verwijzing naar de interne geschillencommissie op het verkeerde been is gezet en dat om die reden de termijnoverschrijding verschoonbaar is. Verweerster heeft dit bestreden.

3.4. De commissie wil vooropstellen dat de wijze waarop van de zijde van verweerster de procedure omtrent de schorsing en de verlenging daarvan is verlopen, alsmede de verwijzing naar de interne geschillencommissie en de behandeling van het daar ingediende bezwaar niet de schoonheidsprijs verdient. Dit neemt echter niet weg dat moet worden vastgesteld dat appellant, nadat hij zich begin mei van rechtskundige bijstand had voorzien, vanaf dat moment, doch in elk geval gelet op de brief van die datum vanaf 15 mei 2007, op de hoogte is geweest van de mogelijkheid beroep bij de commissie in te stellen. Op dat moment heeft appellant er, blijkens die brief, welbewust voor gekozen niet onverwijld beroep in te stellen, maar eerst nog een poging te doen de kwestie op een andere,

minnelijke manier tot een oplossing te brengen. De commissie is van oordeel dat een dergelijke keuze voor een ander traject geen opschortende werking heeft voor wat betreft de verplichting tijdig, dan wel zo spoedig mogelijk beroep in te stellen. Appellant had, naast zijn brief van 15 mei 2007, kunnen volstaan met het inzenden van een beroepschrift op nader aan te voeren gronden.

De commissie overweegt voorts dat, indien een appellant op grond van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden eerst na het verstrijken van de beroepstermijn op de hoogte komt van de mogelijkheid van beroep, hij ingevolge voornoemd artikel 9 van het Reglement het beroep zo spoedig mogelijk dient in te stellen. Ingevolge vaste jurisprudentie op dit punt (bijvoorbeeld van de Centrale Raad van Beroep en de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State) wordt onder zo spoedig mogelijk verstaan dat het beroep dan in beginsel binnen twee weken wordt ingesteld. Appellant heeft het beroep echter eerst na ruim vier weken ingesteld. Van bijzondere omstandigheden op grond waarvan in het onderhavige geval van de genoemde termijn van twee weken zou moeten worden afgeweken en aan appellant een nog langere termijn zou moeten worden gegund, is de commissie niet gebleken. Met betrekking tot de verlenging van de schorsing is bovendien van belang dat, op het moment dat appellant bekend was geworden met de mogelijkheid van beroep, de termijn voor het instellen van beroep nog niet verstreken was, zodat het beroep tegen dat besluit nog binnen de termijn had kunnen worden ingediend.

3.5. Op vorenstaande gronden is de commissie van oordeel dat het beroep niet is ingesteld zo spoedig als dit redelijkerwijs verlangd kon worden. Om die reden moet het beroep tegen beide besluiten niet-ontvankelijk worden verklaard.

4. Beslissing

De Commissie van Beroep,

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 9 oktober 2007 door mr. A.A.M. Mollee, voorzitter, mr. H.P.H. van Griensven, G. Deijs, mr. H. Pieffers en mr. J. Douwes, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.